

Conselleria d'Educació, Universitats i Ocupació.

Avda. Campanar, 32.

46015 - València.

A/A de l'Honorable Sr. JOSÉ ANTONIO ROVIRA JOVER. Conseller d'Educació, Cultura, Universitats i Ocupació.

L'assemblea de professorat de l'IES Historiador Chabàs de Dénia contra la Llei Rovira, constituïda en reunions celebrades els dies 28 i 29 de novembre de 2024, representada per la major part del claustre de l'institut, ens pronunciem en contra de la Llei 1/2024, de 27 de juny, de la Generalitat, per la qual es regula la llibertat educativa, pels motius següents:

1. **És una llei discriminatòria.** Estudiada la norma, només s'hi observa la voluntat de reduir la presència del valencià. Torna a un sistema discriminatori, segregador i, per tant, gens inclusiu, de "línies", però ara sense cap opció que garantisca una presència majoritària del valencià segons els models defensats per les universitats públiques valencianes, també per documents com *Tractament de llengües en un model educatiu plurilingüe*, de Vicent Pascual (2006), publicat per Conselleria d'Educació en temps del Conseller Alejandro Font de Mora, del mateix partit que Rovira. Font de Mora, com a conseller, és qui en va fer el pròleg.
S'observa la voluntat de rebaixar el valencià i de tractar de forma diferent (i per tant discriminatòria) els territoris de predomini valencià i castellà: mentre que en els primers les famílies han de triar els percentatges de llengües vehiculars, en els segons no es farà consulta i es fixa l'ensenyament sense vehiculació en valencià (eliminant les assignatures que s'hi impartien). Es demostra així que l'única llibertat que es busca és la de prescindir del valencià, no la de triar llengua. Això va sumat a la supressió dels programes experimentals en educació infantil on extraordinàriament es vehiculava només en valencià (però es manté en el territori castellanoparlant un model anàleg tot en castellà on no hi ha valencià com a model generalitzat, no experimental). Les declaracions del president Mazón a les Corts afirmant que pretenen acabar amb la imposició del valencià confirmen la sospita: el valencià i el castellà s'imposen en la mateixa mesura en l'ensenyament, igual com s'imposen les matemàtiques o l'anglès. L'única diferència és que el castellà s'imposa en tot el territori i el valencià només allà on no es pot demanar l'exempció. L'afirmació de la imposició del valencià és, per tant, absurda, però demostra que és una llei ideològica basada en prejudicis i sense cap base pedagògica orientada a rebaixar la presència del valencià.

2. No garanteix cap llibertat: Les famílies no tenen llibertat per decidir en quina llengua aprenen els fills, com s'ha dit: la votació només servirà per marcar percentatges en cursos, grups desiguals en un mateix centre i nivell educatiu, en els quals es posarà l'alumnat (no necessàriament en la llengua que hagen triat els progenitors, perquè es creen bosses d'alumnat que no cabran en l'opció triada i aniran obligatòriament on tinguen lloc). Al contrari que les antigues línies (un centre que oferia un nombre de línies més o menys tancat en valencià i castellà, que podien triar les famílies), en esta ocasió no se sabrà quants grups en cada opció triada s'oferiran, ja que es configuren posteriorment a la matrícula. Les famílies no poden conèixer l'oferta de cada centre, ni triar per línia pedagògica o lingüística, que serà una sorpresa.

3. L'administració fa deixadesa de funcions: L'administració educativa és l'encarregada de fixar un marc general a l'educació (assignatures que s'imparteixen en cada curs, hores de cadascuna, formes d'avaluar, de qualificar, temps de cada sessió, temps i quantitat de llengües estrangeres que s'aprenen...). En eixe sentit, no té trellat que deixe la tria d'una quantitat d'hores vehiculades en cada llengua oficial al criteri de les famílies sense més, ja que aquestes no tenen la formació ni la informació necessària per saber les implicacions que això tindrà sobre la formació i la preparació futura dels seus fills i filles de cara a eixides, per exemple, acadèmiques o laborals. Eixa deixadesa de funcions, a més, pot provocar l'enfrontament entre famílies disgustades perquè els fills han d'anar a opcions que no han triat, agreujat pel fet que la consulta no garanteix la privacitat del vot. Això canvia completament el paradigma respecte de les antigues línies. La llei, a més, lleva tota veu i vot per decidir-ho als claustres, com a especialistes en ensenyament, i als consells escolars, màxims òrgans de govern dels centres.

4. No té fonament pedagògic

A més de ser una mesura segregadora, no inclusiva, que no permet a les famílies conèixer el projecte pedagògic i lingüístic de centre i que dona tota la veu a les famílies, sense vot dels docents que coneixen la realitat del centre, del poble i estan especialitzats en ensenyament-aprenentatge, planteja molts més problemes: organitzatius per als equips directius, logístics quant a la continuïtat de programens com Xarxa llibres... No té en compte, com feia la Llei de plurilingüisme, la realitat lingüística del centre (segons les llengües de les famílies, amb finalitat d'assolir nivells igualitaris en llengües cooficials, es programaven uns percentatges per cursos dins les possibilitats legals). És contrari al que han expressat les universitats públiques i els principals òrgans culturals, consultius i estatutaris sobre el que hauria de ser l'ensenyament-aprenentatge en els paradigmes legals que fixa la Llei d'ús i ensenyament del valencià (que l'alumnat acabe secundària i batxillerat amb coneixement

equivalent de valencià i castellà). Des dels centres coneixem la realitat lingüística dels nostres pobles i coincidim amb el que ja han expressat la Universitat de València, la Universitat d'Alacant, la Xarxa Vives d'universitats, les Unitat per a l'Educació Multilingüe de les universitats públiques, l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, el Consell Valencià de Cultura, sindicats com l'STEPV, CCOO, UGT, la FAMPÀ Enric Valor, la FAMPÀ Gonzalo Anaya, l'Associació de directors d'Infantil i Primària de l'Escola Pública del País Valencià (ADEP-PV)... Tots coincideixen que no hi ha fonament pedagògic, sinó ideològic, que no contempla la situació de minorització històrica del valencià (reconeguda en la LUEV, entre altres), la presència desigual en la nostra societat de les dos llengües, etc., i que tindrà efectes perjudicials sobre l'alumnat des del punt de vista del plurilingüisme i de la competència comunicativa en valencià.

5. **Contradiu diversos altres texts legals.** No segueix allò establert en la LUEV, com s'ha vist: el fet de no garantir mesures compensatòries per la presència desigual de valencià i castellà impedeix assolir coneixements similars de les dos llengües oficials en acabar les etapes de secundària i batxillerat. Contradiu la introducció progressiva del valencià en zones castellanoparlants que reconeixia la LUEV, ja que el que fa és eliminar la presència com a llengua vehicular i reduir-la a una assignatura optativa de llengua. No respecta la protecció que preveu la Constitució Espanyola per a les llengües espanyoles ni a l' "especial protecció i respecte" de l'Estatut d'Autonomia, ja que se li pot donar una presència residual. Contradiu, a més, la LOMLOE, per exemple, en les funcions que aquesta dona al Consell escolar.

Per tot això, l'assemblea de professorat de l'IES Historiador Chabàs de Dénia contra la Llei de Plurilingüisme manifestem que:

1. Com a especialistes en ensenyament-aprenentatge que coneixem el nostre alumnat i la realitat dels nostres pobles, mostrem el rebuig a la llei perquè no va en el sentit que marquen els experts, no té una base pedagògica que garantisca allò prescrit per la LUEV, no garanteix un ensenyament plurilingüe amb llengües en situació de minorització, entre altres.
2. Ens manifestem contraris a fixar uns percentatges de vehiculació en cada llengua oficial amb el sol criteri d'una consulta a les famílies, ja que aquestes no estan informades ni formades per conèixer les conseqüències i implicacions que això pot tindre en el futur dels seus fills, deixa el claustre (especialistes en ensenyament-aprenentatge) i el consell escolar (màxim òrgan de govern) sense veu ni vot, perquè es preveu un resultat determinat segons una línia ideològica, discriminatòria, segregadora

i poc integradora. Els percentatges que fixa de valencià, a més, són insuficients per aconseguir els objectius que prescriu la LUEV i que defensen les universitats i altres organismes especialitzats en qüestions pedagògiques i d'ensenyament de llengües.

Dénia, 30 de novembre de 2024